

lægge den ved Klitmøller, altsaa midt imellem Hansted og Vorupør. Til Fordel herfor tjener den Betragtning, at det er rettest ikke at bygge mere end een Mole, inden man ser, hvor meget den første nytter, og hvordan den staaer sig. Klitmøller ligger da ikke blot i Midten, men tillige vil Retningen af denne Mole være den fordelagtigste, naar man kun bygger en enkelt Mole. Imidlertid er jeg efter Overvejelse af Sagen kommen til det Resultat, at naar vi ville skride til Anlæg paa denne Del af Kysten, vil det være bedre straks at gøre Skridtet fuldt ud og foretage Anlæg af to Moler. Det, man opnaar derved, er efter min Opfattelse væsentlig mere; de to Moler kunne tjene til gensidig at supplere hinanden, idet deres Retningslinier blive forskellige, saaledes at der bliver Læ for forskellige Vinde. Ved Hanstholm kan Molen lægges i ret Nord, ved Klitmøller i omtrent Nord-Nordvest og ved Vorupør i omtrent Nordvest. Man vil da opnaa den bedste Virkning, naar man vælger den nordligste ved Hanstholm og den sydligste ved Vorupør, den ene i Retning Nord, den anden i Retning Nordvest. Forslaget her gaar altsaa ud paa at anlægge Moler paa disse to Steder. — Naar vi dernæst gaa videre Syd paa fra Tyborøn ned til Blaavandshuk, saa er dette ganske vist en fuldt ud saa vanskelig Del af Kysten som den nordlige. Men Forholdene ere her saa ugunstige, at Anlæg af Moler vil løbe op til meget store Summer. Der er ingen Steder, hvor der er fast Grund ud fra Kysten, og Sandvandringen og Bortskæringen vilde gøre saadanne Anlæg, om de skulle staa, overmaade kostbare. Der var derfor ikke af Vestkystkommissionen stillet og er heller ikke her af Regeringen stillet Forslag om at foretage Moleanlæg paa denne Del af Kysten. Derimod vil det kunne tjene til større og yderligere Betyggelse for Fiskerne, om vi anskaffe et Skib af lignende Type som „Vestkysten“ stationeret i Tyborøn Kanal, saaledes at man havde to Skibe til Raadighed, hvoraf det ene kunde bruges Nord efter, det andet Syd efter. Dette Spørgsmaal hører imidlertid ikke under mig, men under Landbrugsministeriet, og er der Genstand for Overvejelse.

Jeg kommer dernæst til Forholdene ved Tyborøn. Her foreslaas det, til Sikring af den nordre Limfjordstange, at foretage de Foranstaltninger, som i en længere Aarrække have været paatænkte, men stadig ere bleve udskidte. Allerede for en Del Aar siden er det blevet frem-

hævet, at det, for at bevare de opnaaede Fordele med Hensyn til Besejlingen af Tyborønkanalen og for at opnaa yderligere Forbedring, vil være nødvendigt at beskytte den nordre Limfjordstange ved et Høfdeanlæg. Herved venter man at kunne hindre den stærke Bortskæring, som medfører, at en uhyre Materialvanding stadig finder Sted langs Tangen og ind i Kanalen, hvorved der dannes de Banker, som stadig maa fjernes paa ny af Sandpumperen. Det samlede Beløb, som vilde kræves til Sikringen af denne Tange ved Høfdeanlæg fra Sydspidsen op til Nord for Flade Sø, var anslaaet til omtrent 2,400,000 Kr. Forslag herom fremsattes her i Folketinget for omtrent 4 Aar siden, men det syntes os, som naturligt var, at være en betænkelig stor Udgift, og Sagen blev foreløbig lagt til Side. Men Aaret efter hændte der det, at der ved en Stormflod skete stor Skade paa den Del af Kysten, som ligger ud for Flade Sø, og Regeringen stillede da — det var i Foraaret 1899 — Forslag til Finanslovens 3die Behandling om i Hast at bevilge de fornødne Penge for at sikre den smalle Tange, der endnu skiller Flade Sø fra Havet, da der, hvis Kysten her skulde blive gennembrudt, vilde kunne ske Skader, hvis Følger ikke lod sig overse. Vi bøjede os her i Tinget for disse Argumenter og bevilgede den fornødne Sum, det var omtrent 900,000 Kr. Dette Arbejde er nu tilendebragt, og dermed er den nordlige Del af det oprindelig projekterede Arbejde allerede bragt til Udførelse. Derimod staaer den sydlige Del tilbage, og den vil koste omtrent 1,400,000 Kr. Det foreslaas da nu at bygge den Række Høfder, som ere nødvendige for at sikre denne Del af den nordre Limfjordstange. Jeg vil tilføje, at jeg tror, at de Medlemmer af Tinget, som i Sommer besøgte disse Steder, ville have faaet det Indtryk, at netop de ny Høfdeanlæg, som ere foretagne ud for Flade Sø, give Anledning til at nære Forventning om, at Arbejder af denne Art ikke ere helt haabløse. Disse efter et nyere System byggede Høfder tyde paa at besidde større Modstandsevne, og i det hele taget at gøre bedre Fyldst end de gamle Høfder Syd for Tyborøn, der ganske vist for en stor Del, saaledes som de staa nu, frembyde et bedrøveligt Udseende. Jeg haaber derfor, at det her foreslaaede Høfdeanlæg vil vise sig fyldestgørende. Men i øvrigt kan det jo ikke nytte at nægte, at Høfdeanlæg paa Vestkysten er af de Arbejder, hvis finansielle